

چرا استقلال اقتصادی می تواند جهان را خطرناک تر کند؟

خطرات انفکاک

در زیادی از غرب منفک شده است، شاید به این نتیجه برسد که اگر دست به تشدید ویرانی نظامی در اوکراین، راه اندازی کمپین های مداخله ای تهاجمی تر در انتخابات و انجام حملات سایبری علیه کشورهای عضو ناتو بزند، چیزی برای او دست دادن ندارد. پوتین همچنین احتمالا فعالیت روسیه را در کشورهای در حال توسعه تشدید خواهد کرد؛ مثلا کافی است نگاهی به فعالیت نظامی و اقتصادی در حال گسترش شرکت شسبه نظامی واکتر در آفریقای مرکزی ببنداند. تحریم های غرب ممکن است روسیه را ضعیف تر کند، اما حتی روسیه به شدت ضعیف شده نیز همچنان منابع و ارتباطات قابل توجهی خواهد داشت. از جمله بزرگ ترین زرادخانه هسته ای جهان، ذخایر عظیم انرژی و روابط اقتصادی گسترده با کشورهای غیر غربی - که می تواند با استفاده از آنها بی ثباتی ایجاد کند.

ارتباط اقتصادی باقی مانده غرب با چین بسیار بیشتر از روسیه است. بر این اساس، کاهش روابط با چین بیشتر زمان بر خواهد بود و با توجه به قدرت اقتصادی ای کشور احتمالا تاثیرات بیشتری نیز خواهد داشت. تلاش چین برای خوداتکایی مالی بیشتر تاکنون ناموفق بوده است؛ یوان تنها ۲٫۳ درصد از پرداخت های جهانی در ماه مارس را به خود اختصاص داده است که اساسا نسبت به دو سال قبل تغییری را نشان نمی دهد. اگر دولت چین از بازارهای بازرگانه سرمایه استقبال نکند، یوان شانس کمی برای سبقت گرفتن از دلار به عنوان ارز ذخیره جهانی خواهد داشت. با این وجود، یکن تلاش خواهد کرد تجارت دوجانبه خود را بیشتر با استفاده از یوان انجام دهد و همان طور که کریستین لاگارد، رئیس بانک مرکزی اروپا در ماه آوریل اظهار داشت، «جایگاه ارز بین المللی [برای دلار یا یورو] دیگر نباید مطلق و بدیهی فرض شود.»

در حوزه فناوری، چین متعقد است توسعه زنجیره تامین داخلی نیمه هادی ها یک ضرورت اساسی است و برای نیل به این هدف، دست به تامین مالی می زند. تنها در سال ۲۰۲۲، دولت تقریبا ۱٫۷۵ میلیارد دلار یا رانه به ۱۹۰ شرکت داخلی تولید کننده تراشه ارائه کرده است. چین در کنار طرحی آموزش های جدید برای دور زدن کنترل های صادراتی، در حال گسترش نقش خود به عنوان تولید کننده نیمه رساناهای کمتر پیشرفته ای است که در لوازم برقی مصرفی مورد استفاده قرار می گیرند. تخمین هایی وجود دارد که نشان می دهد طی یک دهه، چین می تواند ۴۶ درصد از ظرفیت تولید جهانی تراشه های ۵۰ تا ۱۸۰ نانومتری را به خود اختصاص دهد.

تنگناهای وخیم

بسیاری از ناظران برجسته غربی - از جمله هری هریس، فرمانده سابق ارتش ایالات متحده آمریکا در منطقه اقیانوس آرام و راس بیاج، مقام ارشد سابق دفاعی و اطلاعاتی استرالیا - بر این باور هستند که رهبران چین ممکن است به دنبال الحاق مجدد تایوان به سرزمین اصلی خود تا سال ۲۰۳۰ باشند. این احتمال یک اتفاق ترسناک است؛ اما اگر دولت چین در بازه زمانی طولانی تری به این کار دست بزند، نتیجه می تواند برای تایوان خطرناک تر باشد، زیرا پکن احتمالا با گذشت زمان توانایی بیشتری برای مقابله با اقدامات تلافی جوانانه اقتصادی از سوی غرب خواهد داشت. اما اگر این تهاجم کمی قبل از سال ۲۰۴۹ - زمانی که شی امیدوار است به «جوان سازی مجدد و بزرگ ملت چین» دست یابد - رخ دهد، وضعیت بسیار خطرناک تر خواهد شد زیرا اقتصاد چین در آن زمان احتمالا بزرگ ترین اقتصاد جهان خواهد بود، وابستگی این کشور به دلار به طور قابل ملاحظه ای کاهش خواهد یافت و زنجیره تامین نیمه رساناهای آن هم در برابر غرب مصونیت بیشتری خواهد داشت. در آن سال ها، ترس چین از حمله به تایوان کمتر از قطع فعلی خواهد بود.

استقلال بیشتر چین از غرب می تواند پیامدهایی فراتر از تایوان داشته باشد. مثلا چین ممکن است جرأت پیدا کند تا ادعاهای ارضی خود را در دریای چین شرقی و جنوبی با شدت بیشتری دنبال کند و مرزهای مورد مناقشه خود با هند را مورد مناقشه قرار دهد. افزایش ظرفیت اقتصادی و امنیتی یکن می تواند سبب شود تا این کشور درباره تسلیح آن دسته از دشمنان ایالات متحده، از جمله روسیه که دست به حمله به همسایگان خود می زند، کمتر تردید کند. به علاوه، هرچه چین بیشتر از خود در برابر فشار اقتصادی غرب محافظت کند، جنوب جهانی احتمالا در پذیرش سکوها فناورانه این کشور، تقویت روابط تجاری دوجانبه و مشارکت در تعهدات ژئواکونومیک ای جمله طرح کمربند و جاده، احساس راحتی بیشتری خواهد داشت. کشورهای در حال توسعه، در این شرایط، هم نسبت به چشم انداز رشد یکن و هم نسبت به قدرت مانور خود برای

دارد. واشنگتن یکن را - به تعبیر به کار برده شده در سند راهبرد امنیت ملی ۲۰۲۲ - به عنوان «تنها رقیب دارای نیت تغییر شکل نظم بین المللی و همچنین قدرت فزاینده اقتصادی، دیپلماتیک، نظامی و فناوری برای جامه عمل پوشاندن به این نیت» توصیف کرده است، اما دیدگاه بروکسل کمتر واضح است. در سند منتشره در مارس ۲۰۱۹، کمیسیون اروپا، چین را به عنوان «شریک همکاری» و «شریک گفت و گو» خود تعریف کرد و در عین حال آن را «رقیب اقتصادی» و «رقیب سیستمی» خود نامید. به همین دلیل و به منظور برخورداری از یک رویکرد هماهنگ تر، رهبران اروپا و آمریکا، صحبت از «زوج زدایی» را تا حد زیادی کنار گذاشته و به «ریسک زدایی» روی آورده اند. علاوه بر این، مسئولان غربی به شدت موافق این گزاره هستند که تقلیل وابستگی متقابل با چین در زمینه های اصلی فناوری های لب مرزی یک ضرورت اقتصادی و امنیتی است. این تلاش در حال حاضر بر حوزه های محاسباتی متمرکز است، اما احتمالا در گذر زمان مشتمل بر سایر حوزه ها، از جمله بیوفنوماتیک و انرژی پاک، نیز خواهد شد.

رشد انسجام غرب چالشی جدی برای چین و روسیه به شمار می رود. مسکو پس از تهاجم خود به اوکراین، گسترده ترین تحریم هایی را که از زمان جنگ جهانی دوم علیه یک قدرت بزرگ اقتصادی اعمال شده، تجربه کرده است. این تحریم ها سبب شده اند تا اهرم فشار مسکو بر اروپا به شدت کاهش یابد؛ در سال ۲۰۲۱، روسیه ۴۵ درصد گاز و ۲۷ درصد نفت اروپا را تامین می کرد، اما در سه ماه اول سال ۲۰۲۳، این ارقام به ترتیب به ۱۷ و سه درصد کاهش یافته است. همچنین با گذشت زمان، تحریم ها همچنین پایگاه صنعت دفاعی روسیه را با محدود کردن توانایی این کشور برای تهیه نیمه هادی ها تضعیف خواهد نمود. در همین حال، چین به دیپلماسی قاطعانه «گرگ و جنجگو» و عدم تمایل خود به محکوم کردن تجاوز روسیه به اوکراین به جایگاه خود در غرب آسیب رسانده است. طرح یکن برای خود کفایی در تولید نیمه هادی ها همیشه بلندپروازانه بود با شروع اعمال موانع تجاری غرب که به طور جدی با شروع کمپین تعرفه ای توسط دولت ترامپ در اواسط سال ۲۰۱۸ علیه یکن، اجزای آن دشوارتر شد. کنترل های چند جانبه صادراتی که ژاپن، هلند و ایالات متحده هم با آن موافقت کردند، کار را پیچیده تر کرده و توانایی چین را برای تسلط بر تکنیک های پیشرفته ای که برای ساخت تراشه های سه نانومتری و پنج نانومتری در لبه نوآوری ضروری هستند، کاهش داده است.

با این حال، مشخص نیست که فشار اقتصادی غرب بر روسیه و چین در نهایت تا چه اندازه موثر خواهد بود. وزن کلی غرب در اقتصاد جهانی در حال کاهش است. در سال ۱۹۹۳، شش کشور غربی عضو گروه هفت، ۵۰ درصد از تولید ناخالص جهانی را به خود اختصاص داده بودند اما امروز این رقم به ۴۰ درصد کاهش یافته است. اگرچه زوج زدایی روسیه از غرب به سرعت پیش می رود، اما مسکو فاصله زیادی با تبدیل شدن به یک کشور منزوی در جهان دارد. روسیه در حال تعمیق روابط خود با چین، ایران و عربستان سعودی است و روابط خود در حوزه تسلیحات و انرژی را نیز با هند حفظ کرده است. در جهان در حال توسعه نیز روسیه با ادعای ناصادقانه خود مبنی بر اینکه افزایش قیمت مواد غذایی و انرژی نتیجه تحریم های غرب و نه تهاجم ژاپن این کشور است، مورد توجه قرار گرفته است. در صورت تضعیف ضدمحمله نوپای اوکراین، حتی ممکن است اتحاد فراتر از آناتلیک علیه مسکو از بین برود. به علاوه، با توجه به مرکزیت چین در اقتصاد جهانی، منزوی کردن چین بسیار سخت تر خواهد بود. تولید ناخالص داخلی چین بیش از ۹ برابر روسیه است و پیش بینی می شود که در پنج سال آینده ۲٫۶ درصد از رشد جهانی را به خود اختصاص خواهد داد. علاوه بر این، یکن بزرگ ترین شریک تجاری بیش از ۱۲۰ کشور جهان به شمار می رود.

چین و روسیه نیز به طور فزاینده ای رقابت راهبردی با آمریکا را «وجودی» می بینند و بنابراین به راحتی در برابر فشارهای اقتصادی غرب جا نخواهند زد. ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه مدعی شده است که غرب قصد «تبدیل یک درگیری محلی به مرحله ای از تقابل جهانی را دارد و هشدار داده که «وجود» روسیه در خطر است. در همین حال، رئیس جمهور چین، شی جین پینگ هم غرب را به مشارکت در «محدود کردن، محاصره و سرکوب همه جانبه چین» متهم کرده است که «چالش های شدیدی سابقه ای» برای توسعه اقتصادی ای کشور به همراه داشته است. او همچنین از نهاد امنیت ملی این کشور خواسته است که «برای بدترین حالت و سناریوهای شدید آماده باشند.»

با ادامه افزایش فشار غرب، مسکو و یکن شاید جسورتر نیز شوند. اکنون که روسیه تا حد زیادی از غرب منفک شده است، شاید به این نتیجه برسد که اگر دست به تشدید ویرانی نظامی در اوکراین، راه اندازی کمپین های مداخله ای تهاجمی تر در انتخابات و انجام حملات سایبری علیه کشورهای عضو ناتو بزند، چیزی برای او دست دادن ندارد. پوتین همچنین احتمالا فعالیت روسیه را در کشورهای در حال توسعه تشدید خواهد کرد؛ مثلا کافی است نگاهی به فعالیت نظامی و اقتصادی در حال گسترش شرکت شسبه نظامی واکتر در آفریقای مرکزی ببنداند. تحریم های غرب ممکن است روسیه را ضعیف تر کند، اما حتی روسیه به شدت ضعیف شده نیز همچنان منابع و ارتباطات قابل توجهی خواهد داشت. از جمله بزرگ ترین زرادخانه هسته ای جهان، ذخایر عظیم انرژی و روابط اقتصادی گسترده با کشورهای غیر غربی - که می تواند با استفاده از آنها بی ثباتی ایجاد کند.

ارتباط اقتصادی باقی مانده غرب با چین بسیار بیشتر از روسیه است. بر این اساس، کاهش روابط با چین بیشتر زمان بر خواهد بود و با توجه به قدرت اقتصادی ای کشور احتمالا تاثیرات بیشتری نیز خواهد داشت. تلاش چین برای خوداتکایی مالی بیشتر تاکنون ناموفق بوده است؛ یوان تنها ۲٫۳ درصد از پرداخت های جهانی در ماه مارس را به خود اختصاص داده است که اساسا نسبت به دو سال قبل تغییری را نشان نمی دهد. اگر دولت چین از بازارهای بازرگانه سرمایه استقبال نکند، یوان شانس کمی برای سبقت گرفتن از دلار به عنوان ارز ذخیره جهانی خواهد داشت. با این وجود، یکن تلاش خواهد کرد تجارت دوجانبه خود را بیشتر با استفاده از یوان انجام دهد و همان طور که کریستین لاگارد، رئیس بانک مرکزی اروپا در ماه آوریل اظهار داشت، «جایگاه ارز بین المللی [برای دلار یا یورو] دیگر نباید مطلق و بدیهی فرض شود.»

در حوزه فناوری، چین متعقد است توسعه زنجیره تامین داخلی نیمه هادی ها یک ضرورت اساسی است و برای نیل به این هدف، دست به تامین مالی می زند. تنها در سال ۲۰۲۲، دولت تقریبا ۱٫۷۵ میلیارد دلار یا رانه به ۱۹۰ شرکت داخلی تولید کننده تراشه ارائه کرده است. چین در کنار طرحی آموزش های جدید برای دور زدن کنترل های صادراتی، در حال گسترش نقش خود به عنوان تولید کننده نیمه رساناهای کمتر پیشرفته ای است که در لوازم برقی مصرفی مورد استفاده قرار می گیرند. تخمین هایی وجود دارد که نشان می دهد طی یک دهه، چین می تواند ۴۶ درصد از ظرفیت تولید جهانی تراشه های ۵۰ تا ۱۸۰ نانومتری را به خود اختصاص دهد.

علی وین، پژوهشگر اقتصادی در مقاله ای با عنوان «خطرات انفکاک: چرا استقلال اقتصادی می تواند جهان را خطرناک تر کند؟» که در وب سایت فارن افز منتشر شده، به بررسی این ایده پرداخته که اگرچه وابستگی متقابل اقتصادی که بر اساس نظریات لیبرالی ضامن صلح پایدار بین کشورها به حساب می آید، نتوانسته است از وقوع جنگ جلوگیری کند اما با توجه به حرکت کشورها به سمت استقلال اقتصادی و انفکاک آنها از یکدیگر، این احتمال وجود دارد که در سال های آینده شاهد وقوع درگیری های بیشتری بین کشورهای مختلف باشیم. سه سال گذشته خطرات وابستگی بیش از حد را آشکار کرده است. هیچ کشوری دیگر نمی تواند درباره خطرات اتکای بیش از حد به کشوری دیگر - به ویژه یک رقیب راهبردی - براسی تامین کالاهای حیاتی مورد نیاز خود تردید نماید. همه گیری کووید-۱۹ کمبود گسترده داروهای ضروری راحتی در کشورهای ثروتمندی مانند ایالات متحده و همچنین میزان تسلط چین بر تولید تجهیزات حفاظتی بهداشتی اساسی را نشان داد. بعدا در سال ۲۰۲۲ حمله روسیه به اوکراین نشان داد که اتحادیه اروپا تا چه اندازه در حوزه واردات گاز و نفت به مسکو تکیه کرده است. این رویدادها واشنگتن و بروکسل را مجبور کرده است تا راه های مختلفی را برای تنظیم مجدد روابط تجاری خود با یکن و قطع آن با مسکو در نظر بگیرند. اما قرار نبود اوضاع این گونه پیش برود. در ربع قرن پس از پایان جنگ سرد، کشورهای غربی تا حد زیادی معتقد - یا حداقل امیدوار - بودند که فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی سبب آغاز یک دوره روابط عالی جدید بین حکومت های دموکراتیک و خودگامه خواهد شد. باراک اوباما در سال ۲۰۰۶ و زمانی که عنوان سناتور را داشت، بر این ادعا صحت گذاشت و مدعی شد «رقابت بین قدرت های بزرگ، شیوه ای قدیمی برای نگاه به روابط بین الملل است. اوباما به این نتیجه رسید که «قدرتمندترین کشورهای جهان تا حد زیادی متعهد به مجموعه ای از قوانین بین المللی مشترک هستند که بر تجارت، سیاست اقتصادی و حل و فصل حقوقی و دیپلماتیک اختلافات حاکم است.» اما این از برای دیگر صدق نمی کند. غرب به طور فزاینده و قابل درکی، وابستگی متقابل را نه به عنوان یک عامل تثبیت کننده در روابط خود با چین و روسیه، بلکه به عنوان یک آسیب پذیری بالقوه، در نظر می گیرد.

با این حال، تلاش های غرب برای تغییر مسیر سریع هم می تواند چالش های جدیدی را به همراه داشته باشد. اگر دوران قبلی جهانی شدن به اتفاقی منجر شد که دو اقتصاد دان سیاسی، به نام های هنری فارل و ابراهام نیومن، آن را «استفاده از وابستگی متقابل به عنوان سلاح» نامیده اند - که در آن دولت هایی که اطلاعات کلیدی و مراکز مالی را کنترل می کنند، دیگران را مجبور و مجازات می کنند - سال های آینده می توانند وضعیتی را ایجاد کنند که می توان آن را «استفاده از انفکاک به عنوان سلاح» نامید که در آن استقلال اقتصادی بیشتر دولت ها را به اقدام تهاجمی تر تشویق می کند. به عبارت دیگر، یکن و مسکو، مخصوصا اگر بتوانند روابط خود را با قدرت ها و کشورهای غیرمتعهد در سراسر جهان در حال توسعه تقویت کنند، بیم کمتری از رقابت با نفوذ غرب خواهند داشت و از اشتیاق بیشتری برای تعمیق مشارکت خود نیز برخوردار خواهند بود. بنابراین کشورهای غربی باید در هنگام تنظیم روابط خود با رقیبانشان، محتاط بوده و با دقت عمل کنند.

تلاش های غرب برای تغییر مسیر سریع هم می تواند چالش های جدیدی را به همراه داشته باشد. اگر دوران قبلی جهانی شدن به اتفاقی منجر شد که دو اقتصاد دان سیاسی، به نام های هنری فارل و ابراهام نیومن، آن را «استفاده از وابستگی متقابل به عنوان سلاح» نامیده اند - که در آن دولت هایی که اطلاعات کلیدی و مراکز مالی را کنترل می کنند، دیگران را مجبور و مجازات می کنند - سال های آینده می توانند وضعیتی را ایجاد کنند که می توان آن را «استفاده از انفکاک به عنوان سلاح» نامید که در آن استقلال اقتصادی بیشتر دولت ها را به اقدام تهاجمی تر تشویق می کند. به عبارت دیگر، یکن و مسکو، مخصوصا اگر بتوانند روابط خود را با قدرت ها و کشورهای غیرمتعهد در سراسر جهان در حال توسعه تقویت کنند، بیم کمتری از رقابت با نفوذ غرب خواهند داشت و از اشتیاق بیشتری برای تعمیق مشارکت خود نیز برخوردار خواهند بود. بنابراین کشورهای غربی باید در هنگام تنظیم روابط خود با رقیبانشان، محتاط بوده و با دقت عمل کنند.

انفکاک صدمه زاست

از میان برداشتن پیوندهای اقتصادی از سوی غرب عملی زمان بر است. اعضای گروه ۷ حتی پس از حمله روسیه به اوکراین دستت رد بر سینه پیشنهاد های مطرح شده مبنی بر ممنوعیت تقریبا کامل هر نوع صادرات به روسیه زدند. در عین حال و علی رغم عدم واردات مستقیم نفت از روسیه توسط کشورهای اتحادیه اروپا، حقیقت این است که این کار به صورت غیرمستقیم انجام می گیرد زیرا این اتحادیه به خرید نفت دارای تخفیف از کشورهایی که از تحریم روسیه خودداری کرده اند - از جمله چین، هند و ترکیه - می پردازد. علی رغم آنچه گفته شد، روند جاری و پیش رو روشن است: غرب در تلاش است تا مقرهای موجود در روند تحریم ها را ببندد و روند انتقال خود را به انرژی پاک و سوخت های فسیلی که میدایی غیر از روسیه دارند، تسریع نماید.

زودون ارتباطات موجود با چین دشوارتر خواهد بود؛ البته این دشواری تنها ناشی از گستردگی بیشتر روابط غرب با یکن در مقایسه با مسکو، نیست بلکه از این واقعیت هم ناشی می شود که درباره چگونگی مدیریت روابط با چین اجماع کمتری وجود

سِتادیران
سازمان تدارکات الکترونیکی دولت

شُرهای نَزارییان

مناقصه عمومی یک مر حله ای هم زمان با ارزیابی (یکپارچه)

شهر داری بندرعباس در نظر دارد فراخوان عمومی یکمر حله ای هم زمان با ارزیابی (یکپارچه) یکمر حله ای واگذاری امور خدمات شهری، رفت و روب و جمع آوری پسماندهای محدوده شهرداری منطقه سه بندرعباس به شماره ۰۵۷/۱۶۹۸۰۰۰۰/۲۰۲۰ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.

کلید مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکتها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. -مقتضیان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.

مواعد زمانی:

تاریخ انتشار فراخوان: تاریخ: ۱۴۰۲/۰۵/۲۴ ساعت: ۱۲:۰۰ مهلت دریافت اسناد فراخوان: تاریخ: ۱۴۰۲/۰۶/۰۱ ساعت: ۱۲:۰۰ مهلت ارسال پیشنهادات: تاریخ: ۱۴۰۲/۰۶/۰۱ ساعت: ۱۲:۰۰ زمان بازگشایی پاکتها: تاریخ: ۱۴۰۲/۰۶/۱۲ ساعت: ۱۰:۰۰ این آگهی برابر آیین نامه معاملات جدید شهرداری تهران تسری به مراکز استانها صرفا در یک نوبت منتشر می گردد. نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: ضمانتنامه بانکی یا فیش واریزی به مبلغ ۱/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال اطلاعات تماس و آدرس دستگاه: شهرداری بندرعباس به آدرس بلوار امام خمینی(ره) شماره ۰۷۳۲۲۳۳۰۳۳

روابط عمومی و امور بین الملل شهرداری بندرعباس
ششانه آگهی ۱۵۵۸۲۰۳

دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی زابل در نظر دارد شاخ و برگ و چوب ناشی از هرس درختان سایت این واحد دانشگاهی را از طریق مزایده به فروش برساند. از متقاضیان دعوت می شود از تاریخ انتشار آگهی به مدت ۱۰ روز با واریز مبلغ ۲/۰۰۰/۰۰۰ ریال و ضمن تکمیل فیش واریزی مندرج در اسناد مزایده به دفتر حقوقی مراجعه فرمایند.

تضمین شرکت در مزایده مبلغ ۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال است که باید نقدا یا در قالب ضمانتنامه معتبر بانکی به حساب ۰۱۱۵۸۶۰۸۱۶۰۰۸ نزد بانک صادرات به نام دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی زابل واریز گردد و فیش آن ضمیمه مدارک (پاکت الف) تحویل دفتر حقوقی دانشگاه گردد.

ضمنا پرداخت هزینه انتشار آگهی و هزینه کارشناسی، هرس جمع آوری، توزین، حمل و نقل و نظافت کلی بر عهده برنده مزایده عمومی می باشد.

شما می توانید جهت کسب اطلاعات بیشتر و دریافت اسناد مزایده به دفتر حقوقی مراجعه یا با تلفن ۰۵۴۳۲۲۴۲۷۹۷ و همراه ۰۹۱۵۱۴۸۸۴۳۳ اداره حقوقی دانشگاه تماس حاصل فرمایند.

روابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی زابل